

entrust to, appoint to, charge with; मन्त्रिणि राज्यभार-
मारोप्य K. 57; अमात्यपदे आरोपितः Pt. 1. -8 To cause
to go to or attain a particular state; करतलं कर्णपूरता-
मारोपितम् K. 60; आरोपय गरीयस्त्वम् 207 raise to greatness
315; Dk. 118. -9 To ascribe, attribute, impute; आत्मन्या-
रोपिताभिमानाः K. 108, 185; छाया हि भूमेः शशिनो मल्लेनारो-
पिता शुद्धिमतः प्रजाभिः R. 14. 40. -10 To string (as a
bow); धनुरारोपय U. 4; तं देशमारोपितपुष्पचापे Ku. 3. 35;
Bk. 14. 8.

आरुक्षु a. Wishing to ascend, mount or reach;
कैलासगौरं वृषमारुक्षोः R. 2. 35; आरुक्षोर्मुनेर्योगम् Bg. 6. 3.

आरुह a. Ved. Ascending; Rv. 1. 124. 7. f. 1 Excre-
scence. -2 A shoot (of a plant); यास्ते रुहः प्ररुहो यास्त
आरुहः Av. 13. 1. 9.

आरुह a. [आ-रुह-क] Ascending, mounting &c. -हः
Ascent.

आरुढ p. p. 1 Mounted, ascended; seated on; आरुढो
वृक्षो भवता Sk.; oft. used actively; आरुढमदीन R. 6. 77;
Me. 8, 18; Ś. 4; so वृक्षम्, नावम्, हयम्, रथम् &c.; चक्रं, दोलं.
-2 Raised up, elevated on high. -3 Arisen, produced.
-ढम् Ascending, mounting; see अत्यारुढ.

आरुढिः f. Ascent, mounting; rise, elevation (lit.
and fig.); अत्यारुढिर्भवति महतामप्यपभ्रंशनिष्ठा Ś. 4. v. 1.

आरोह a. One who climbs, ascends.

आरोपः 1 Attributing the nature or properties of
one thing to another; वस्तुन्यवस्त्वारोपोऽभ्यारोपः Vedānta
S.; attributing or assigning to, imputation; दोषारोपो
गुणेष्वपि Ak. -2 Considering as equal; identification (as
in सारोपा लक्षणा). -3 Superimposition. -4 Imposing
(as a burden), burdening or charging with. -5
Placing in or upon. -6 Relating to. -7 Superior
position.

आरोपक a. Placing, fixing, planting गृहसंवेशको दूतो
वृक्षारोपक एव च Ms.

आरोपणम् 1 placing or fixing in or upon, putting;
आर्द्रक्षतारोपणमन्वभूताम् R. 7. 28; Ku. 7. 88; (fig.) esta-
blishing, installing; अधिकारारोपणम् Mu. 3. -2 Causing
to mount or ascend, raising (to heaven). -3 Planting.
-4 The stringing of a bow. -5 Trusting, delivering.

आरोपयित्वा a. One who places upon (his body),
wears; न तानि कश्चिन्माल्यानि तत्रारोपयिता नरः 3. 73. 22.

आरोपित p. p. 1 Raised, elevated. -2 Fixed, placed,
made; आरोपितपर्याणं च त्वरिततुरगपरिचारकोपनीतमिन्द्रायुधम्; K.
-3 Strung (as a bow). -4 Deposited, entrusted. -5
Consecrated, hallowed. -6 Accidental, adventitious,
ascribed.

आरोहः [आ-रुह-ञ] 1 One who mounts, a rider,
as in अश्वारोह, स्यन्दनारोह; सारोहाणां च वाजिनाम् Rām.; one
who is seated in a carriage. -2 Ascent, rising, mount-

ing, ascending, riding; आरोहे विनये चैव युक्तो वारणवाजिनाम्
Rām. 2. 1. 28. -3 An elevated place, elevation, alti-
tude; height; नगाद्यारोह; उच्छ्रयः Ak. Mb. 13. 147. 16. -4
Haughtiness, pride. -5 A mountain, a heap. -6 A
woman's waist; the buttocks; सा रामा न वरारोहा Udb.;
आरोहैर्निबिडवृहन्नितम्बबिम्बैः Śi. 8. 8.; Bhāg. 10. 6. 16. -7
Length. -8 A kind of measure. -9 A mine. -10
Descending.

आरोहक a. 1 Ascending, mounting, riding. -2
Raising up, elevating. -3 Rising. -कः A rider, driver;
हस्त्यारोहकः Pt. 2. -2 A tree.

आरोहणम् 1 The act of rising, ascending, mounting;
आरोहणार्थं नवयौवनेन कामस्य सोपानमिव प्रयुक्तम् Ku. 1. 39. -2
Riding (on a horse &c). -3 A stair-case, ladder;
अथारोहणमासाद्य वेदिकान्तरमाश्रितः Rām. 5. 10. 13. -4 The
rising or growing of new shoots, growing (of plants).
-5 A raised stage for dancing. -6 A carriage (Ved.).

आरोहणिक a. Relating to mounting or ascending.

आरोहिन a. Ascending, mounting.

आरु a. Of a tawny colour. -रु m. 1 The tawny
colour. -2 A hog; a crab; see आरु. -3 N. of a
medicinal plant on the Himālaya.

आरे ind. Ved. 1 Far, far from, (with abl.). -2 Near.
-Comp. -अघ a. Ved. having evil far removed; पूर्वा-
रिषो बृहतीरारेअघा Rv. 6. 1. 12. -अवद्य a. one from
whom blame is far removed; हित्वी गयमारेअवद्य आगात्
Rv. 10. 99. 5. -शत्रु a. one whose enemies are driven
far away; आरेशत्रुं कृणुहि सर्ववारिम् Av. 7. 8. 1.

आरेवतः N. of a tree (आरुवद्य q. v.). -तम् The
fruit of this tree.

आरेहणम् Ved. Licking, kissing.

आरोग्यम् (अरोगस्य भावः ष्यञ्) Freedom from disease,
good health; लघुत्वमारोग्यमल्लोपत्वम् Śvet. 2. 13. -Comp.
-अम्बु n. Healthful water. -चिन्तामणिः N. of a work.
-प्रतिपद्व्रतम् A ceremony for gaining health. -शाला
a hospital.

आरोग्य्य Den. P. To wish health.

आर्कम् ind. as far as the sun; आकल्पमार्कमर्हन्भगवन्नमस्ते
Bhāg. 10. 14. 40.

आर्किः [अर्कस्य अपत्यं इञ्] A son of अर्क, epithet of
(1) Yama, (2) The planet Sātarn, (3) Karna,
(4) Sugrīva, (5) वैवस्वतमनु.

आर्क्ष (र्क्षी f.) [ऋक्षस्येदं अण्] Stellar, regulated by
stars or pertaining to them. -र्क्षः A son or descendant
of Rikṣa; Rv. 8. 68. 16. -Comp. -वर्षः a stellar year
or revolution of a constellation.

आर्क्षोद [ऋक्षोद-अण्] Inhabiting the mountain
Rikṣoda.